

عنوان مقاله:

بررسی کارایی دو گونه ایرانی قارچ تریکودرما در تولید سم بیولوژیک در مدیریت پایدار *Fusarium solani*

محل انتشار:

دومین همایش ملی مباحث نوین در کشاورزی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

هدی اصل فلاح - گروه بیوتکنولوژی کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه پیام نور کرج

سمیرا شهبازی - پژوهشکده کاربرد پرتوها، پژوهشگاه علوم و فنون هسته ای، سازمان انرژی اتمی ایران

حامد عسکری - پژوهشکده کاربرد پرتوها، پژوهشگاه علوم و فنون هسته ای، سازمان انرژی اتمی ایران

محمد علی ابراهیمی - گروه بیوتکنولوژی کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه پیام نور کرج

خلاصه مقاله:

قارچ کش های زیستی جایگزین مناسبی در برابر قارچ کش های شیمیایی میباشند که این توانایی را برای کاهش آلودگی محیط زیست دارا میباشند. بسیاری از گزارشها نشان میدهد که توده زیستی پروپاگل های عامل بیوکنترلی قارچ *T. harizianum*، قارچکش زیستی موثر در کاهش بیماریهای ناشی از بیمارگرهای قارچی خاکزاد است. هدف: بسیاری از گونه های جنس تریکودرما به عنوان یک منبع مهم عامل بیولوژیکی به کار می روند. اثر بالقوه *T. harizianum* و *T. viridae* در مقابل قارچهای بیمارگر مانند *F. solani* بر روی رشد قارچی توسط الگوی محیط کشت و سرعت رشد شعاعی دو گروه از کلونیهای قارچی مورد بررسی قرار گرفت. مواد و روش: تمام جدایهها روی محیط کشت استاندارد PDA رشد کردند. تست کشت متقابل در تمام جدایههای تریکودرما انجام شد و بهترین آنها در مقابل *F. solani* انتخاب شدند. نتایج: *T. harizianum* بیشترین بازدارندگی از رشد را در مقابل *F. solani* سبب میگردد (58/56%) و پس از آن *T. viridae* کمترین بازدارندگی از رشد را در مقابل *F. solani* سبب میگردد (27/22%) و این دو جدایه ایرانی قابلیت فرموله شدن برای تولید سم بیولوژیک در کنترل بیماریهای خاکزاد گیاهی را دارند.

کلمات کلیدی:

مدیریت پایدار، فوزاریوم سولانی، تریکودرما هارزیانوم، تریکودرما ویریده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/287506>

